

DESIRE®

A man with long dark hair, wearing a black textured blazer over a maroon shirt and black trousers, stands on a red carpet. He is embracing a woman from behind. The woman is wearing a shimmering, sequined, backless dress and has her hair styled in an updo with a floral hairpiece. They are looking at each other in a romantic pose. The background shows a grand building entrance with a red carpet and a gold stanchion.

Reese Ryanová
Proti všem
pravidlům

 HARLEQUIN®
TM

REESE RYANOVÁ

PROTI VŠEM
PRAVIDLŮM

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

Milá čtenářko,

hned ve dvou dubnových příbězích zamotá hlavnímu hrdinovi hlavu mladší sestra jeho nejlepšího kamaráda. Je to zapeklitý problém, když z malé cáckorky vyroste dech beroucí kráska. A tak Ryan v povídce Dokonalý scénář i Vaughn v romanci Proti všem pravidlům stojí před dilematem: potlačit vzrůstající touhu a respektovat to, že se jedná o kamarádovu mladší sestřičku, nebo se pustit do vztahu, který může být fantastický, ale také může skončit v mnoha ohledech katastrofou...

Vhled do nebezpečné dobrovolnické práce ve válečných konfliktech v Africe přináší pozoruhodná povídka s názvem Kdesi v Africe, kde jen můžeme s úžasem a obdivem sledovat hlavní hrdinku Megan, jak statečně nese trauma z vyčerpání a násilí, jehož je svědkem i obětí...

Věřím, že Vám četba přinese radost a uvolnění.

S láskou

Váš Harlequin

Reese Ryanová

**PROTI VŠEM
PRAVIDLŮM**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Breaking the Bad Boy's Rules

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Pavína Buzková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Roxanne Ravenel
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1446-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1447-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1448-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Vaughn Reed vystoupil ze soukromého letounu, který ho dopravil z Dublinu do LA poté, co se rozloučil ostatními spolučleny sezónní kapely, v níž hrál. Společně absolvovali světovou tour s popovou hvězdou, jejíž talent spočíval hlavně v tom, že byla nesmírně fotogenická, dobře tancovala a měla spoustu followerů na sociálních sítích. Nebylo to to nejlepší, co kdy zažil, ale nedalo se ani říct, že by to bylo nějak moc zlé. Nejdůležitější bylo, že její agent dobře platil. Na tohle hleděl nejvíc od doby, kdy se před čtyřmi lety rozpadla jeho legendární kapela *Hříchy a sláva*.

Vaughn byl hlavním důvodem rozpadu kapely, která hrála patnáct let. Jeho život dostal nekontrolovatelné otáčky a upadl do naprostého chaosu. Byl si jistý, že takovou chybu už podruhé neudělá. Aby si to pojistil, stanovil si pro sebe soubor pevných pravidel.

První: nepřemýšlej svým ptákem.

Druhé: nikdy se nezapleť se ségrou svého kámoše.

Třetí: kariéra je na prvním místě.

Čtvrté: a hlavně se nikdy nezamiluj.

Během posledních čtyř let se mu dodržování těchto pravidel bohatě vyplatilo. Už se nedostával do rozpačitých situací, už nedocházelo k žádným odhalením, která by mu zničila kariéru, nebo k hysterickým scénám před zraky veřejnosti. Nakonec... už bylo načase, aby se jeho život zklidnil, protože o příštích narozeninách oslaví čtyřicítka. Bylo mu jasné, že pokud se nedá dohromady teď, už to asi nedokáže nikdy.

Naskočil do matně černého Lamborghini Aventador a rozjel se po Hollywood Boulevard k prázdnému domu, který stál na dobré adrese v Hollywood Hills, kdysi patřival jednomu z jeho rockových idolů a teď čekal na něj. Tato nádherná stavba se pyšnila moderní architekturou a úžasnými výhledy na ikonický Sunset Strip, na oceán a na losangeleský záliv. Bylo v něm ale zakleto i množství vzpomínek. Teď tu měl v plánu zůstat několik měsíců, a tak doufal, že najde čas na provedení menších oprav a bude moci konečně nabídnout nemovitost k prodeji.

Ještě ani nevypnul motor, když uslyšel, že mu zvoní mobil. Byla to jeho asistentka, Cherry Binghamová. „Co se děje, Cherry?“ Vaughn se snažil nemluvit stroze, navzdory vyčerpání, které cítil po jedenáctihodinovém letu, i zklamání, jež mu způsobilo přečtení poslední zprávy od jeho agentky. „Jestli jde o tem mail od Hannah, už jsem ho četl. Vydavatelství nemá zájem o comebackové album ani o uspořádání turné *Hříchů a slávy* bez Stevenovy účasti.“

Vaughn tiše zaskřípal zuby. Steven Iverson byl bývalým zpěvákem kapely a také bývalým Vaughnovým nejlepším kamarádem. A Vaughn udělal tu chybu, že se zapletl, oženil a posléze i rozvedl s jeho mladší sestrou. Ten rozvod způsobil i konec jejich přátelství a vedl k rozpadu kapely. Teď Steven sklízel jakési úspěchy v sólové kariéře a Vaughn spolu se zbytkem kapely znovu začali bojovat o místo na slunci.

„Je mi to líto, vím moc dobře, jak tvrdě jsi pracoval na tom, abys dal kapelu znovu dohromady. Mám Stevenovi poslat další doporučený dopis?“

V pozadí slyšel klapání klávesnice. „Bude ho ignorovat jako ty před ním.“ Vaughn vystoupil z vozu, odemkl dveře a vešel přímo do kuchyně. Dům byl bez poskvrnky, voněl citrusovou vůní a čerstvými květinami. „Vypadá to tu skvěle.“

„Alonzo včera ještě vyčistil bazén, dnes ráno ti

doručili potraviny. Anita je pak uložila, a ještě jednou celý dům uklidila,“ oznámila mu Cherry. „A to mě přivádí k tomu, proč ti volám –“

„Neříkej mi, že Anita zase něco rozbila!“ Vaughn si stáhl gumičku z culíku. Měl tmavé husté vlnité vlasy a byl si jistý, že jeho rodičům by se ten účes nelíbil. Pak lehce potřásl hlavou a vlasy mu padly na ramena.

„Ne, tentokrát jsem na vině já,“ odpověděla Cherry omluvně. „Anita našla pod stolem v hale neotevřenou obálku. Musela nějak vyklouznout ze svazku, když jsem tam pokládala poštu, a zajela za lištu. Podle známky tam leží dva měsíce. Je mi to moc líto, Vaughne.“

„To je v pohodě, Cher.“ Vaughn si odložil zavazadlo u dveří do ložnice, promnul si krk a zakroužil rameny. „Od koho to bylo?“

„Z právní kanceláře ve Willowvale Springs.“ Zadržel dech. Co mu asi právníci z jeho rodného města mohli psát? „Pokud to zdržení zapříčinilo nějakou ztrátu, vysvětlím jim, že to celé byla moje vina a –“

„Klid, Cher,“ přerušil ji Vaughn a doufal, že zmírní její úzkost. „Určitě to bude v pohodě. Kde ten dopis je?“

„Máš veškerou poštu na stole v kanceláři.“

„Skvěle. A teď zpět k té věci se Stevenem... Doufal jsem, že se časem usmíříme, ale Matt mě nabádá, abychom prostě dál pokračovali bez něj.“ Vaughn si promnul bradu a povzdechl si. Pak vstoupil do ložnice a hleděl skrze skleněnou stěnu na město pod sebou. „Byli jsme nejlepší kámoši, když jsme s tou kapelou začali. Nic jsme tehdy neměli, jen pár snů.“ Pokrčil rameny. „Možná, že ta jeho reakce na konec mého vztahu s jeho sestrou byla nefér. Ale stejně si připadám špatně, že bych měl pokračovat bez něj.“

„Přece je spousta kapel, které se otřepaly a pokračovaly bez ikonické hlavní postavy, Vaughne,“ pronesla Cherry tiše. „Talentovaných lidí je spousta. Najdeme někoho jiného.“

„Kluci to tak chtějí udělat. Ale já jsi nejsem jistý, jak

to vezmou fanoušci. Obzvláště, když Steven začal dělat vlastní muziku.“

„Fanouškům bude chybět hlavně to, že nemůžou slyšet staré písničky od *Hříchů a slávy*. Možná by ses divil, jak budou šťastní, když uslyší, že vůbec zvažujete další turné.“ Znovu slyšel cvakání kláves počítače. „Už sepsali tři petice s prosbou, aby se turné uskutečnilo. Je na nich padesát tisíc podpisů a pořád přibývají.“

Sice bylo hezké slyšet, že na ně fanoušci pořád myslí, ale... „To neřeší problém s financemi,“ připomněl jí. Díky skromné povaze se mu dařilo pořád docela dobře; vyjít s málem se naučil už v dětství a mládí za velice krušných podmínek. Dům v Hills a Lamborghini patřily k jeho několika málo rozmařilostem. Šetřil a opatrně investoval, protože si uvědomoval temné stránky chudoby a bezdomovectví mnohem lépe než ostatní členové skupiny, z nichž někteří pocházeli z bohatých rodin. Ale i když chtěl turné opravdu hodně uskutečnit, bylo mu jasné, že by vůbec nebylo chytré zlikvidovat si kvůli tomuto podniku konto.

„Jednou možností by byla sbírka mezi fanoušky,“ nadhodila Cherry.

„A co když to bude propadák? Přišli bychom o veškerou důvěryhodnost, která nám ještě zbyla.“

Cherry se s ním nepřela. „Tak bys mohl zkusit sehnat pár investorů, kteří by projekt financovali. Nebo začít hrát loterii.“

„Budu o tom uvažovat,“ zasmál se Vaughn. Zul si černobílé boty *Vans Old Skool Classic Skate Shoes*, v nichž rád vystupoval. Vlastnil snad všechny barvy, které kdy vyrobili, protože byly pohodlné a hodily se na práci s pedály bicích. „Teď se ale půjdu naložit do vany a obdivovat výhled. Pak zalezu do postele a budu pár dnů spát. Mohla bys mi objednat kalamáry a *rigatoni carbonara*? A taky cokoli, co chceš ty. Tu moji objednávku mi nechej dodat tak za hodinku,“ požádal ji. „A ráno se můžeme potkat u snídaně.“

„Fajn,“ souhlasila Cherry. „Ale nezapomeň si otevřít tu obálku,“ připomněla mu a zavěsila.

Vaughn zasténa. Doufal, že až do zítřka nebude muset dělat nic jiného než ležet ve vaně a jíst teplé jídlo. Věděl ale, že Cherry je ze své chyby vystresovaná a neuklidní se, dokud se od něj nedozví, že je všechno v pořádku. Strčil si telefon do kapsy a odešel do kuchyně. Nalil si oblíbený džus a chvíli pomalu upíjel. Pak si spokojeně povzdechl. Každá dlouhá cesta mu připomněla, jak je krásné prostě být doma.

Rozvážným krokem se vydal do kanceláře a vzal do ruky obálku. Chvíli ji držel v ruce, a na okamžik jako by se zastavil čas. Na tom, že četl na hnědém papíře slova Willowvale Springs, bylo něco neskutečného. V Los Angeles už žil skoro dvacet let, ale věděl, že kdesi hluboko budou Willowvale Springs vždycky místem, které bude považovat za svůj jediný pravý domov. Tam žil se svými adoptivními rodiči od svých dvanácti do devatenácti let, kdy mu zemřela matka; zemřela ani ne rok poté, co ztratila manžela a on otce. Pořád ještě vlastnil starou farmu, kterou mu jeho rodiče odkázali, protože se nedokázal přimět k tomu, aby ji prodal. Stejně tak pro něj ale bylo těžké myslet na to, jak je ten milovaný dům opuštěný a nemilovaný... Takže ho posledních pár let inzeroval k pronájmu na realitních stránkách.

Vaughn odložil sklenici s džusem na stůl, posadil se a otevřel obálku. Vypadlo z ní několik stran jakéhosi dokumentu a stříbrná flashka. Nakonec vytáhl list papíru, na němž byl napsán dopis. *Proboha*. Vaughn pomalu četl zprávu od Phila Walkera, s nímž kdysi vyrůstal. Z Paula byl teď očividně právník a měl v jejich rodném městě praxi. Napsal, aby Vaughna informoval o tom, že starý Hank Carson, který byl něčím jako vílou kmotřičkou celého Willowvale Springs, zemřel a odkázal mu starý ranč.

„To musí být snad fór,“ zamumlal si Vaughn pro

sebe. Vždyť Hank ani nebyl jeho příbuzný. Ve skutečnosti se svou ženou, paní Edith, neměli žádné děti. A navíc si ani nebyli nijak zvlášť blízcí. Vaughn pro něj pracoval během dospívání na té jejich staré rustikální farmě jako pomocný dělník, jako čeledín! Občas se starým mužem prohodil pár slov, a když dal Hankovi výpověď a vyjádřil přání přestěhovat se do Los Angeles a založit rockovou kapelu, vůbec ho nepotěšil. Přesto mu však tehdy popřál hodně štěstí, což Vaughn ocenil.

Vaughn zasunul flashku do počítače a otevřel jediný soubor, který obsahovala.

Najednou se objevilo video s Hankem, který se trochu bolestně usmíval. Muž, jehož měl v paměti jako urostlého a mocného muže, byl na videu křehký a zestárlý, zničený věkem a možná i nějakou nemocí. Nejprve se Hank štekavě rozkašlal, ale rychle se dal dohromady a utřel si ústa čistým kapesníkem.

„Ahoj, Vaughne. Rád bych si s tebou popovídal za lepších okolností, synku. Kéž by to šlo osobně. Ale nejde to a já nemůžu opustit tento svět, aniž bych ti pověděl, jak jsem na tebe zatraceně pyšný. Říkal jsi, že založíš rockovou kapelu a proslavíš se. Říkal jsi, že vyprodáš arény na celém světě a já jsem tleskal tvému odhodlání a úsilí. Tehdy jsem si ale upřímně řečeno nemyslel, že máš šanci něco takového dokázat.“ Hank se zasmál, čímž si přivodil další záchvat kašle. „Ale moje Edith v tebe věřila. A tys to dokázal, synku. Ze všech nás starých oslů, kteří jsme o tobě pochybovali, jsi udělal pěkné blázný. Přál bych si jen, aby tvoji rodiče žili dost dlouho a mohli to vidět. Byli by na tebe taky zatraceně pyšní, Vaughne.“ Zdálo se, že se ta slova Hankovi zadržela v krku. Oťrel si oči kapesníkem.

Vaughn se cítil jako zasažený bleskem. Hank Carson nikdy v životě nedával najevo emoce, ačkoli láska, kterou choval ke své ženě, byla vždycky vidět. Takže jeho slova, navíc vyslovená s takovou úctou

a upřímnou náklonností, způsobila, že i Vaughn najednou cítil v očích slzy. Obzvláště silná pro něj byla slova o jeho rodičích. Arthur a Carolyn Reedovi už měli notně přes padesátku, když ho zachránili ze systému pěstounské péče a rozhodli se, že ho budou vychovávat sami. Měl veliké štěstí, že měl dva páry rodičů, kteří ho doopravdy milovali. Připadla mu ale také nezáviděníhodná úloha všechny čtyři pohřbít. Všichni odešli, než dovršil dvacet let.

„Jak dobře víš, s Edith jsme nikdy vlastní děti neměli,“ pokračoval starý muž. „Ale naši rodinou byly všechny děti z Willowvale Springs. Několik z vás na nás udělalo doopravdy velký dojem, chlapče. Takže když teď hledím do tváře vlastnímu odchodu z tohoto světa, rád bych každému z vás něco zanechal. A tobě chci nechat naši farmu, kterou pronajímáme. Byl jsi pro nás o mnoho víc než pomocník ve stáji a čeledín, to ti povím. Viděl jsem, jak tvrdě pracuješ, jak o té práci přemýšlíš. Jak ti vždycky záleželo na našich hostech a na zvířatech. Nikdy jsem neměl pocit, že to je pro tebe jen práce, synku. Viděl jsem, jak lpíš na staré farmě tvých rodičů, jak ti na tom místě záleží – dokonce i na dálku. Takže ti nechávám celý tenhle podnik, a dělej si s ním, co chceš. Víím, že se rozhodneš správně. Hodně štěstí, synku.“

Monitor ztmavl a Vaughn jen seděl a díval se na něj, jako by čekal na pokračování. Cítil tolik emocí! V hrdle ho pálila všechna slova, která Hankovi nikdy neřekl. Byl mu moc vděčný za jeho krásný dar, ale popravdě neměl tušení, co s tím starým faremním resortem bude dělat. Dokonce nechtěl ani farmu, kterou už ve Willowvale Springs vlastnil!

Vaughn si protřel tvář a zamířil do luxusní koupelny, která poskytovala výhled na celý losangeleský záliv a na straně druhé zaručovala naprosté soukromí. Napustil si vodu do vany a nasypal si do ní citronově-levandulovou sůl, kterou pro něj vyráběla jeho

hospodyně, aby lépe spal. Pak si svlékl oblečení, které měl na sobě téměř čtyřicet hodin. Ponořil se do teplé vody i s vlasy, a když se vynořil, utřel si dlaněmi obličej, opřel se o vypolstrovanou opěrkou hlavy a pevně zavřel oči. Za posledních několik týdnů poprvé skutečně odpočíval...

Vaughn skoro usnul, ale najednou doširoka otevřel oči a prudce se posadil, takže z vany vyšpláchla voda na bílošedou kachlovou podlahu. Možná nemusí sázet do loterie, aby umožnil kapele comeback. Hank Carson na to dohlédl sám.

Během několika minut se osušil, oblékl a zatelefonoval Cherry, aby mu sjednala schůzku s Paulem Walkerem ve Willowvale Springs. Potom zavolaal svému nejlepšímu kamarádovi z dětství, Reynaldo Priceovi, jehož rodina vlastnila stavební firmu *Price Construction*. Protože jestli byl starý resort v takovém stavu, v jakém si ho pamatoval, bude potřebovat celkovou rekonstrukci k tomu, aby vygeneroval peníze, jaké z něj chce dostat.

Vaughn vjel se svou pronajatou dodávkou Audi na příjezdovou cestu resortu na kraji městečka. Tady v dospívání několik roků trávil letní měsíce a po střední tu pracoval na plný úvazek. Neviděl to tu dvacet let, a když projížděl jednoduché webovky, vypadalo to, že celé místo uvízlo v nějaké časové smyčce bez jediné změny. Vystoupil z vozu, posunul si tmavé brýle nad čelo a rozhlédl se. Jak se ukázalo, nepříliš kvalitní fotografie na webu byly k tomuto místu ještě dost laskavé. Nejen, že tu nebylo nic zmodernizováno od doby, co tu pracoval, ale za posledních pět let dům pravděpodobně nebyl ani patřičně udržován. V dobách, kdy tu pracoval, se Hank o veškeré opravy a údržbu staral přímo puntičkářsky, ale teď starý dům jen taktak držel pohromadě. Jak dlouho byl Hank nemocný?

Vaughn vystoupal po rozvrzaných schodech na

rozlehlou přední verandu. Stále ještě na ní stály houpací křesla a lavičky, ale nutně potřebovaly nový nátěr i řetězy. Dekor kolem dveří vypadal úplně stejně, jak si ho pamatoval. Vstoupil dovnitř a prošel k recepci. Náhle ho přepadl pocit, jako by ho někdo přenesl zpět do šedesátých let... devatenáctého století. Kdyby byl náhodným návštěvníkem, nabyl by dojmu, že se ocitl v reality show, která ho má nachytat.

„Vaughn Reed?“ Od recepčního pultu vzhlédla starší žena a naklonila hlavu na stranu. „No vážně jsi to ty! Proboha, neviděla jsem tě od... no, od pohřbu tvojí maminky. To musí být deset nebo patnáct –“

„Dvacet let,“ dořekl. „Rád vás zase vidím, paní Halstonová.“

Ta žena pracovala u recepčního pultu tak dlouho, kam až sahala Vaughnova paměť. Byla pro Willowvale Springs něco jako Dolly Partonová. Její blond vlasy teď byly šedivé a modré oči neměla tak jasné jako v době, kdy do ní byl v pubertě zblázněný. Ale pořád měla skvělou postavu a oblečená byla, jako by právě vystoupila ze stránek módního časopisu.

„Teď jsem paní Weinsteinová,“ zasmála se a v očích jí zablesklo. „Barry před pěti lety umřel. Pokoj jeho duši.“ Pak se podívala na strop. „Ale ty mi říkej Barbaro. A dobré nebe, pojď sem, ať tě konečně obejmú!“ Barbara obešla recepci a pevně ho sevřela v náručí. Pak se odtáhla a usmála se na něj. „Co tě sem přivádí, srdíčko?“

„Jak se zdá, jsem nový majitel tohoto resortu,“ odpovéděl Vaughn a zadržel dech. Barbara tohle místo vedla víc než třicet let a určitě čekala, že ho Hank odkáže jí.

„Bohudíky!“ Barbara si přitiskla ruku na hrudník a předvedla své dokonalé nehty. „Tolik jsem se bála, že mi to tady ten starý mizera hodí na krk, jako to udělal Mabel Millerové se železářstvím. Mabel ten obchod ale chtěla, to ti povídám. Ale já? Já určitě ne.“

„Proč ne? Tedy... vždyť tu pracujete déle než kdokoli jiný, ne?“ Měl by být šťastný, že Barbara není zklamáná a přestat s těmi řečmi.

„Jsem teď babička,“ usmála se pyšně. „Mám tři vnoučata a další je na cestě. Kromě toho mám ještě tři bonusová vnoučata od Barryho dětí. Nejraději teď trávím čas s nimi; a taky cestuju. Čekala jsem jen na to, až se dozvím, na koho to Hank hodil, abych mohla –“

„Vy chcete dát výpověď?“

„Nechci dát výpověď. Chci jít do důchodu.“ Poplácala ho po paži. „Ale nedělej si s ničím starosti, zlatíčko. Nenechám tě na holičkách, neboj se. Zůstanu tady tak dlouho, jak mě budeš potřebovat. Zatím se aklimatizuješ a najdeš si za mě náhradu, kterou zaučím. A teď bych měla i čas, abych tě tu mohla provést, jestli chceš.“

Vaughn pořád ještě zpracovával informaci, že bude potřebovat personál a dohlížet na všechno, než najde náhradu za Barbaru. Podíval se na hodinky. „Mám asi čtvrt hodiny. Pak mám schůzku s designérkou a stavářem, abychom si promluvili o renovacích.“

„No na to říkám aleluja!“ Barbara sepnula ruce a rozhlédla se po místnosti. „Jen pánbůh ví, že se to bude hodit.“

Vaughn se zasmál. Byl rád, že Barbaru vyhlídka na modernizaci neodpuzuje. „Myslíte, že budeme za tu chvíli schopni to tu rychle projít, než sem přijedou?“ zeptal se.

„Myslím, že ne,“ odpověděla Barbara a pohodila hlavou ke dveřím.

Vaughn její pohled sledoval a uviděl sexy černé kozačky s přezkami, které zrovna prošly dveřmi. Ukázalo se, že jejich majitelka má i pěkně tvarované nohy a zářivou krémově snědou pleť. Sakra. Přece sem nepřišel proto, aby si hledal rozptýlení! Ale ta žena, která se k němu vlnila v černých upnutých šatech obepínající postavu, jež by dokázala zahanbit každou láhev od Coca-coly, ho vyvedla z míry.

„Ráda tě zase vidím, Vaughne.“ Žena mu položila ruku na hrudník a políbila ho na mírně zarostlou tvář. Hlas měla trochu zastřený a zvláště povědomý. A ta vůně... jako granátová jablka, lilie a něco kořenitého mu zůstala v chřípí i poté, co se od něj odtáhla.

„Omlouvám se, ale nevím...“ Odmlčel se a zkoumal ženinu krásnou tvář, malý nosík, a nakonec i známé tmavé oči s jiskřičkami šibalství a přidržený úsměv. „Ne... to není možný.“ Vaughn si přitiskl dlaň na pusu a potřásl hlavou. Pak se obrátil k Barbaře, která se jejich rozhovorem skvěle bavila. „Tohle přece nemůže být malá Allie Priceová.“

„Jenže je. Až na to, že tahle naše rošťanda měla odvalu vyrůst do krásy a talentu.“ Barbara zářila, jako by vychovala Allii sama. Ve Willowvale Springs člověk prostě nepatřil jen svým rodičům. Staralo a zajímalo se celé zatracené město.

„No, to tedy vidím,“ zasmál se Vaughn. Pak vztáhl paže a konečně pořádně objal mladší sestru svého nejlepšího kamaráda z dětství. „Moc rád tě zase vidím, Allie.“ Překvapila ho okamžitá fyzická reakce na její křivky a okamžitě se odtáhl. *Pamatuj na pravidlo číslo jedna a číslo dva. Tohle nepůjde, kamaráde. Ani za milion let. Takže se laskavě uklidni.*

Vaughn si odkašlal a strčil ruce do kapes svých značkových džínů, na nichž někdo tvrdě pracoval, aby vypadaly autenticky odřené. Pak lehce zvedl zrak, aby dokázal alespoň předstírat, že se té úžasně krásné afro-latinské ženě dívá do očí. Pamatoval si na ni jako na takového prcka s předkusem. Vzhlížela k němu a byla do něj nevinně zamilovaná. Teď mu ale v hlavě v souvislosti s ní bujely myšlenky, které nebyly nevinné ani trochu.

„Přišla jsi sem, abys mě představila designérce a vedoucímu projektu?“ protřel si Vaughn čelist.

„Ach, to vysvětluje, proč jsi po mně chtěla fotky tohoto místa,“ zahrozila na dívku Barbara a v očích jí

svítilo, jako by Allie byla neposlušná holka, která ji napálila. „Vaughn najal tvoji rodinu, aby se ujala renovací. No, v lepších rukou bychom se nemohli ocitnout. Dívala jsem se, co jsi dokázala s těmi stájemi, kde mám svou Molly. Odvádíte všichni úžasnou práci, to ti povím.“

„Díky, paní Barb.“ Allie si prohrábla prsty lesklými tmavými kudrnami, které jí sahaly po ramena.

Vaughn stiskl ruku v pěst, protože najednou měl obrovské nutkání zabořit do těch vlasů prsty. Znovu se Allii podíval do očí. Ano, byl to náhodný pohled, ale zjistil, že ho nemůže odtrhnout. Potom zazvonil telefon, a ten zvuk je oba z toho rozpačitého momentu vysvobodil.

„Asi to raději zvednu,“ řekla Barbara. „Kdybyste vy dva něco potřebovali, dejte mi vědět.“

„Jasně. Díky, Barbaro,“ odpověděl Vaughn. Pak přesunul pozornost zpět k Allii. „Takže... designérka a projektový manažer...“

„Díváš se na ně.“ Allie zvedla ruce, jak to často dělávala, když jim něco jako malá holka chtěla předvést.

„Takže ty jsi bytová designérka?“ Vaughn se zamračil, založil si ruce na hrudníku a díval se na ni.

„Ano.“ Poprvé jí zazněla v hlase drobná podrážděnost.

„Skvěle,“ přikývl Vaughn s lehkým sarkasmem. „A co projektový manažer?“

„Manažerka. Taky se na ni díváš.“

„Počkat...“ Vaughn spustil ruce podél těla a napřímil se. Nebyl zrovna vysoký, ale přesto ji převyšoval minimálně o hlavu. „To chceš říct, že budeš dělat obojí?“ Uvědomoval si, že tady je pro lidi prostě místní kluk, a ne člen světově známé kapely, ale očekával aspoň trošku toho hvězdného zacházení. Rey věděl, že pro něj ta práce je velice důležitá, že si přeje, aby tohle místo vypadalo nejlépe, jak vůbec vypadat může. A že má trochu naspěch s návratností. A co neudělal? Poslal

mu svou mladší sestřičku, aby si tu hrála na designérku i projektovou manažerku? No, jakmile ji pošle, odkud přišla, bude si muset se svým nejlepším kamarádem z dětství trochu důrazně pohovořit. „Podívej se, vážím si toho, že jsi mi věnovala čas, a docela určitě nechci být hrubý. Ale jasně jsem Reyovi řekl, že tahle práce je velice důležitá a že na ni není moc času. Pokud to nevzal vážně –“

„Tak. Teď už toho mám právě tak dost.“ Allie pronesla ve španělštině nějakou jadrnou nadávku a udeřila dlaní do stolu. Pak odložila látkovou kabelu a založila si ruce na hrudníku. „Proč musí každý ucházející chlap mluvit jako idiot a okamžitě mě zbavit veškerých iluzí?“ zamumlala. „Od chlapíka, který napsal tak krásný balady pro zpěvačky, je takový chování vážně velkým zklamáním. A to nemluvím o tom, že ses v rozhovoru pro Rolling Stone kasal, jakej seš feminista.“

Ten rozhovor vyšel snad před deseti lety. Cožpak si to pamatuje? Vaughn se ale rozhodl, že Reyově mladší sestře s nádherným tělem a zářivou snědou pletí nedovolí, aby ho válcovala jeho vlastními argumenty. Možná, že si udělal příliš rychlý úsudek, ale je přece zákazník, ne? „Jestli se takhle firma *Price Construction* chová ke klientům, možná bych se měl poohlédnout jinde.“

Allie si odfrkla a vysunula jeden bok. To mu příliš nepomohlo, jen si ještě víc všiml, do jak krásných tvarů za ta léta vyrostla. Její tvář a oči teď vypadaly, jako by je zachvátily plameny. „Jen si posluž, kamaráde.“ Allie popadla tašku a zamračila se na něj. „Přeju ti hodně štěstí, abys našel někoho, kdo bude ochoten se toho tvýho *projektu* ujmout a dokončit ho včas. V oblasti se teď staví jako o závod a všichni ostatní jsou právě tak zavalení prací jako my. Rey mě poslal, protože jsem nejlepší designérka široko daleko. A s vedením projektu jsem souhlasila, protože nikoho jinýho nemáme. Jestli jsi tak sexistický, tvrdohlavý šovinista, jako

to vypadá, abys nepoznal, že máš neskutečný štěstí, že jsi mě dostal k dispozici, pak si nezasloužíš ani vidět ty návrhy, na kterých jsem poslední tři dny makala dnem i nocí. Popřála bych ti hodně štěstí, ale oba víme, že to nemyslím vážně.“ Pak se Allie obrátila na podpatku, a jak se nesla ke dveřím, její krásně tvarovaný zadeček se kroutil ze strany na stranu.

Vaughn zasténal a tiše zaklel. „Allie... počkej!“ Rozběhl se za ní a popadl ji za paži, než mohla utéct. Přísahal by, že hned po tom doteku dostal elektrickou ránu, která rychlostí blesku projela celým jeho tělem a vybuchla mu v hrudi. Byl to ten typ okamžité přitlačivosti, jakou nezažil už hodně dlouho, a stejně tak dlouho byl přesvědčený o tom, že něčeho podobného už ani není schopen. Takové pocity ale nakonec nevyhnutelně vedou ke zlomenému srdci a co víc, naposledy mu zničily kariéru. Možná je pravda, že starého psa novým kouskům nenaučíš, ale věděl, že se o to určitě aspoň pokusí. Neměl ani v nejmenším v úmyslu zopakovat podruhé tak pitomou chybu.

Allie se k němu otočila jako na obrtlíku a v tmavých očích měla oheň. Ta malá Allie Priceová skutečně vyrostla do krásy, voněla jako nebe a měla nádherně plné rty, které mu zažehly v mozku sérii erotických fantazií. Ale krásná nebo ne, kamarádka nebo ne, Vaughn prostě potřeboval, aby někdo tuhle práci udělal a aby ji udělal rychle. A ať se stane cokoli, určitě se nepokusí vyjet po tomhle otravném spratkově, z něhož se během let nějakým kouzlem stala tahle... bohyně...

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Proti všem pravidlům.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.